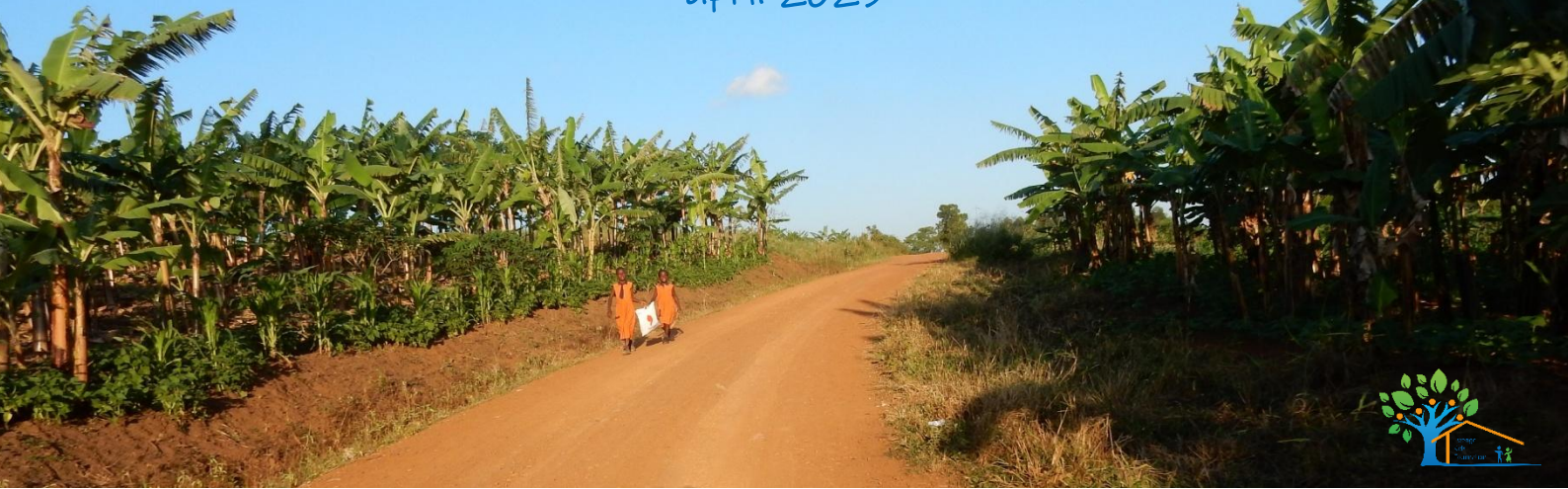

Reisverslag Lwengo Kids Foundation

april 2025

Op zaterdag 5 april vliegen we met Kenya Airlines naar Uganda en niet zoals gebruikelijk met de KLM. We hebben ontdekt dat we met Kenya Airlines zowel op de heen- als de terugweg, wel iets langer onderweg zijn, maar dat we honderden euro's goedkoper uit zijn. En dat is toch wel wat waard. Helaas krijgen we enkele dagen voor vertrek te horen dat onze vlucht van Nairobi naar Entebbe gecancelled is. Wat nu... Sandra en Gert gaan ook mee en krijgen dezelfde mail. Wij kiezen er voor om een dag eerder te reizen. Sandra en Gert kunnen nog overgeboekt worden op een dagvlucht van de KLM. Dit begint goed!

Op zondagmorgen 9.00 uur landen we in Entebbe. Helaas komen we in de stromende regen aan en dan gaat net alles wat langzamer. Zo laat de vierde koffer heel lang op zich wachten, waardoor we bijna gaan denken dat we hem kwijt zijn, maar net als we het willen gaan melden, komt hij op de band voorbij. Gelukkig, want hier zaten veel hulpgoederen in.

We rijden gelijk door om wat boodschappen te doen en geld te wisselen. Daarna pikken we Sandra (ons nieuwe bestuurslid) en partner Gert op bij ViaVia en rijden dan richting Masaka.

Maandag hebben we een rustige, extra dag om even bij te komen van de reis, die een dag eerder begon.

Dinsdag gaan we aan het werk. We hebben nogal wat in te halen van wat in oktober is blijven liggen, maar we beginnen met een overleg met Anthony en Paul. We nemen het programma door en bespreken onze zorgen en problemen en zoeken naar oplossingen.

Dinsdag rijden we naar Lwengo en daar worden we zoals te doen gebruikelijk weer van harte welkom geheten door staf en kinderen. Er wordt gedanst en gezongen, de zon schijnt. Het is heerlijk om hier weer te zijn.

We monitoren de jongste kinderen en na de lunch bezoeken we de projecten: huisjes voor de leraren in aanbouw; de nieuw gebouwde dependance die voor de kleuters gebruikt gaat worden is bijna klaar. Door een lieve sponsor is geld ingezameld als cadeau voor haar verjaardag. Daar worden buiten-speelmateriaal voor gekocht voor de allerkleinsten. Zij verhuizen na de vakantie naar hun eigen lokalen en dan wordt ook de grond er omheen gereed gemaakt om de speeltoestellen te plaatsen, alsmede een goed, afsluitbaar hek er omheen. In oktober zullen we zien hoe het geworden is. We hebben geld klaarliggen om er een leuk speeltuintje aan te leggen en tijdens deze reis hebben we ook een firma bezocht die speeltoestellen kan leveren. Wordt vervolgd.

We hebben kennis gemaakt met de nieuwe dokter, die eindelijk zijn mobiel heeft voor het Health Center. Onvoorstelbaar voor ons dat een arts niet telefonisch bereikbaar is. Dankzij een donatie is dat nu opgelost. We maken ook kennis met de tandarts die elke donderdag aanwezig is. In het vervolg zullen alle kinderen een jaarlijkse controle van het gebit krijgen. Dat is een mooie vooruitgang.

De volgende dag pikt Anthony ons op en rijden we met Gert achterop de bodaboda bij Douglas, Pieter en Anthony voorin de auto en Sandra en ik met vier

kinderen op de achterbank een heel eind om de vier kinderen thuis te bezoeken. We zijn er een dag zoet mee.

Heffige bezoeken, veel armoede, ontzettend kleine lemen huisjes.

Onder de indruk van dit alles rijden we met slapende kinderen terug naar het huis van Anthony en zitten we uiteindelijk om half vier aan de lunch.

Daarna gaan we het sponsorkindje van Sandra en Gert bezoeken dat gelukkig om de hoek bij de school woont. Het was een lange, zware dag.

De volgende dag vertrekken we op tijd voor een korte trip naar Lake Mboro. Over hobbelige, wegen rijden we het park door. We zien een aantal giraffen, veel zebra's, een paar apen en waterbuffels grazend door de weiden rondom het meer. We maken een boottochtje en zien veel nijlpaarden. Op het eind, maken we vaart, want in de verte hangt een vreselijke donkere lucht die niets goeds voorspelt.

Nog geen half uur later, als we net in de auto zitten, komt het water met bakken tegelijk uit de lucht. We besluiten naar onze lodge te gaan, want het is geen doen meer. Het water gutst in 2 grote stromen langs onze bus naar beneden, terwijl Andrew probeert de bus naar boven te sturen. Het lukt en we worden met paraplu's in Eagle's Nest, ons onderkomen voor de nacht, verwelkomd!

De volgende dag is het droog en maken Gert en Sandra een wandelsafari, waarbij ze heel dicht bij de giraffen kunnen komen!

's Middags rijden we terug naar Masaka om ons werk te hervatten.

Na een rustige zondag waarin ik alle gegevens van de afgelopen dagen verwerkt heb, Pieter weer bij is wat betreft andere dingen, hebben we 's avonds een goed gesprek met Annelou en Niels die voor 5 maanden in Lwengo aan het werk zijn. Annelou is bezig met een project specifiek voor de oudere meisjes. Een stuk voorlichting en zorg bijéén gebracht in een goede workshop. Tijdens de workshop leren de meisjes o.a. hoe je zelf maandverband kunt maken. Het is in Uganda te koop, maar voor onze armste meisjes, waarvoor wij ons werk doen, is dat niet te betalen. Annelou heeft een goed gevoel over haar werk. Niels is druk met een stuk organisatie binnen LWERUDES0 beter op poten te zetten. Ook inzamelen van zwerf plastic heeft zijn aandacht. Ook hij maakt vorderingen en is tevreden met wat hij kan bereiken. Niet alles kan, we hebben te maken met een andere cultuur, waar we elkaar, de

Europeaan en de Afrikaan in moeten vinden. Een uitdaging op zich.

In de nieuwe week komt Anthony ons geregeld ophalen om onze sponsorkinderen te zien. De kinderen op onze Primary School kijken vol verwachting naar ons uit. Er is immers meestal een brief en een klein cadeautje! Deze keer heeft Jesca weer voor de cadeautjes gezorgd en dat heeft ze harstikke goed gedaan. Zoals u weet, of misschien nog niet, is Jesca een ex-sponsorkind. Zij is nu juf op LWERUDES0 Primary School en heeft een klein winkeltje met o.a. schoolmaterialen. Zij weet dus als geen ander wat de kinderen op 'haar' school leuk vinden en wat ook nog nuttig is. Deze keer waren er stickers voor de kinderen met een beperking, een drinkfles voor de kleuters, een lunchtrommeltje voor de wat oudere kinderen: een tennisbal, een notitieboekje of een kokertje viltstiften.

Alle kinderen waren er zo blij mee!

Zomaar een dag van monitoring: We rijden naar verschillende Secondary Scholen. We ontmoeten Lawrence die astma blijkt te hebben. We zien een enthousiaste Jackline en een rustige Daniel, allemaal tevreden op de school van hun keuze. 's Middags gaan we naar Secondary School Nakyenyi en moeten we constateren dat één van onze sponsorkinderen niet op school teruggekeerd is. Heel erg jammer. Het is helaas niet de eerste keer dat we Elizabeth missen. We spreken moeder, die ook niet goed meer weet wat ze moet doen, maar het meisje is niet van plan terug te keren. Hier stopt de sponsoring van één van onze sponsorkinderen. Hoe verdrietig ook, ook voor Lwengo Kids Foundation zijn er grenzen.

Er staan nog twee huisbezoeken op de planning. Donkere wolken pakken zich samen boven Lwengo en we houden ons hart vast. Een harde wind zorgt ervoor dat een palmtak naar beneden komt zeilen en gelukkig stond ons tafeltje net onder een andere boom!

Eén huisbezoek lukt nog droog, maar de tweede glijden en glibberen we naar het huisje met de auto totdat Anthony zegt: tot hier en niet verder, anders kom ik er niet meer uit. We glibberen het laatste stukje lopend in de regen naar het huisje van Josephine.

Het blijft somber en wat druppelen, maar het valt allemaal erg mee gelukkig. We hebben weer een dag met goede en slechte dingen achter de rug!

Gert en Sandra vertrekken naar huis. Het was fijn, nuttig en gezellig met elkaar. Wij gaan met Anthony naar Secondary School St. Bernards.

Hier geen problemen gelukkig. Iedereen heeft het naar zijn/haar zin en we zien tevreden kinderen. We rijden naar Lwengo Technical Institute waar dit jaar twee leerlingen naar toe zijn gegaan. Voor ons dus een nieuwe school. We worden vriendelijk ontvangen door de directeur. Eén van de twee leerlingen (Florence) is helaas niet aanwezig. Daar zullen we nog achteraan moeten, hoewel haar verhaal ons redelijk bekend is. We brengen een bezoek aan de moeder van Gaudencia (oma van Dennis en Lyton) en horen het verhaal dat we al kenden maar nu van oma, dat haar oudste dochter ongewenst zwanger is. Jammer, jammer, jammer. Het meisje is niet thuis en we zullen later terugkomen, hoe nu verder.

Na de Paasdagen gaat het werk verder. We gaan weer naar Lwengo, monitoren P1 t/m P5 en doen we nog twee huisbezoeken. We hebben wat materialen gekocht voor de gehandicapte kinderen waaronder twee rolstoelen. Wat zijn ze er blij mee!

Donderdag, onze laatste dag in Lwengo, monitoren we de laatste klassen van Primary School en gaan we nog op bezoek bij Gaudencia, waar inmiddels zich nog een kleinkind gemeld heeft dat graag naar school wil en door twee Nederlandse vrijwilligers op dit moment in Lwengo voorgedragen wordt voor sponsoring.

Maar eerst Gaudencia, ze is thuis en we zien een jonge vrouw die haar hoofd laat hangen en duidelijk niet weet hoe met de situatie om te gaan. Op verzoek van Anthony ga ik eerst alleen met haar praten en ik begin maar om haar een knuffel te geven. Wat moet je anders? Dan praten we, ze weet ook niet wat ze moet, maar wil graag naar de school voor journalistiek. Maar zwangere meisjes worden niet toegelaten. Uiteindelijk

besluiten we dat ze dit jaar eerst maar haar kindje moet krijgen. Vervolgens vragen we of moeder bereid is om voor de baby te zorgen als Gaudencia naar school wil. Ze stemt toe, het is immers je kind, daar doe je

toch alles voor.... Maar we kennen dit gezin en er is al zoveel verdriet geweest. We spreken af dat we tijdens onze reis in oktober weer een gesprek hebben. Tenslotte verandert er veel voor een mam als ze haar eerste kindje heeft gekregen! We zullen dan zien wat ze wil en de mogelijkheden zijn. Ze moet huilen, ja, ik snap het, dit is ook niet wat ze gewild heeft.

Na ons gesprek gaat ze op het randje bij het huis zitten; ik heb met haar te doen, zo'n kwetsbaar, zo'n eenzaam meisje! We zullen haar voorlopig blijven volgen.

We praten met de andere kleindochter, die een gat in de lucht springt als ze hoort dat ze ook naar school mag. Een sponsor is inmiddels gevonden.

We moeten verder; maar ik vind het moeilijk. Ik zie Gaudencia zitten, ik zie (groot)moeder zitten.. dit is een project in een project. Ook bij mij prikken er tranen in mijn ogen... Ik geef Gaudencia nog een knuffel, veeg haar tranen weg en belof haar dat het goed komt. Ook (groot)moeder krijgt een dikke knuffel. Dan gaan we, meer kunnen we even niet doen.

We nemen afscheid van Lwengo. In september/ oktober zijn we terug om verder te werken met deze mooie mensen, om problemen op te lossen en om zorgen te delen.

Vrijdag hebben we nog een dag administratie en pakken we de koffers in voor vertrek. Zaterdag rijden we weer met een koffer vol verhalen terug naar Entebbe. Die nacht vliegen we terug naar Nairobi en zondag terug naar Amsterdam.

Terwijl we in Entebbe op onze vaste stek, ViaVia, nog wat relaxen, eten en drinken, krijgen we een melding dat onze vlucht naar Nairobi gecancelled is. Dit is echt niet leuk. We kunnen pas de volgende nacht terug. Dus verlengen we ons verblijf met een dag. Het is niet anders.

En dan heb ik nog lang niet alles verteld..... maar dat past ook niet in verslag dat niet langer dan drie pagina's mag zijn.

Het mooiste is om het zelf te zien, te ruiken, te proeven, de zorgen met de mensen hier te delen. En ja, ook wij worden nog steeds gegrepen door zoveel dingen die op ons pad komen en papier niet uit te leggen zijn.

Gaat u mee? In oktober gaan we weer. Op 24 mei a.s organiseren we een informatie moment. U kunt zich nog opgeven.

Lieve groet,

Marga Streefkerk